

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. II. An duas successivè Missas audiens & connectens?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

Ad VII. Etiam de Confessario probabilius est, quod audiens confessionem audiat Sacrum, si prius fecit intentionem audiendi. Palao *n. 4.* Elco-
parto, cit. Imò facilius est Confessario audire Sacrum, quam poenitenti, cum illius mens non ita validè occupetur attendendo ad peccata enarrata, quam poenitentis in eorum enarratione.

Quamvis verò ista ita se habere solemus; nihilominus tamen in praxi oppositam sententiam utpote tutiorem standam esse existimo, & fideles, qui durante Sacro confessionem in-
fluant, præsertim si illa longiùs durasset, & per Canonem Missæ to-

tum, suaviter inducendos ad aliud Sacrum audiendum, saltem si interro-
gent; nisi essent ancillæ vel aliæ personæ, quibus difficile est diutiùs hæ-
rere in Ecclesia, sed properandum domum, ut heris suis satisfaciant; his enim nullus scrupulus est faciendus, cum præsumendum sit de mente Ecclesie, eam malle, ut confessionem Sacramentalem, etiam voluntariam, instituant durante Missa, quam ut o-
mittant tam salutare Confessionis re-
medium, adedò conducens ad sancti-
ficationem fidelium, & magis, quam ipsa auditio Missæ.

QUESTIO II.

An duas successivè Missas partiales à diversis Sacerdotibus audiens, easque connectens, satisfaciat præcepto de audienda Missa?

Non satisfacere, saltem secundum rigorem præcepti, asseres fortè cum P. Illung *tr. 5. n. 161.* allegante pro se Suarez *to. 3. de Sacram. d. 88. sect. 2. v. sed nunc.* Fagund. Tambur. & Mathæum Stoz *Tribun. poenit. l. 1. p. 3. n. 247.* & sic argues I. sub præcepto Ecclesie est audire unam Missam, & assistere uni Sacrificio: sed unitas Missæ & Sacrificii non datur, si duo sint Sacrificantes & diversi, cum pars Missæ, quam offert hic Sacerdos, non referatur ad partem, quam offert alius Sacerdos, & sic istæ duæ partes non coalescant in unam Missam, sicut partes duorum Breviariorum, quæ

sunt affixa diversis diebus, non coalescere possunt in unum Breviarium eadem die recitandum. Præsertim id procedit II. si notabilis temporis intervallum intercedat inter auditionem partis Missæ, quam facit iste, & partis Missæ, quam facit alius Sacerdos; nam talis interruptio tollit unitatem Sacrificii. III. Si satisfaceret præcepto ab audiente duas Missas partiales diversorum Sacerdotum, tunc etiam satisfaceret, si prius audiretur pars posterior Missæ, v. g. ab Elevatione usque ad finem, & postea pars prior à principio usque ad Elevationem apud diversum sacerdotem: sed

K k 3

hoc

hoc non facillè aliquis Doctorum admittet; cum nimium repugnet ordinationi Sacrificii. IV. Imò sequeretur, quòd satisfieret præcepto ab audiente duas diversorum Sacrorum partes simul, v. g. Titius veniret ad Templum, ubi unus sacerdos inchoat Missam, alter verò elevat Hostiam, & maneret præsens, donec prior perveniret ad Elevationem, & alter suam Missam finiret; quia potest ad utramque partem utriusque Missæ attendere, nec enim attentio ad unam partem impedit attentionem ad alteram partem, sicut attentio ad unam integram Missam non impedit intentionem ad alteram Missam integram, & ideo potest obligatus audire Missam ex voto, & obligatus audire ex præcepto sive Confessarii sive Ecclesiæ satisfacere audiendo duas Missas integras simul: cur ergo non simul audiendo duas partes? quia sicut se habet totum ad totum, ita se habet pars ad partem.

At sicut communior, ita & mihi probabilior est sententia, quòd satisfiat præcepto Ecclesiæ, quoad substantiam saltem, imò & quoad rigorem, si quis duorum diversorum sacerdotum Missas partiales successivè audiat. Ita enim docent Navar. *cap. 21. n. 2. in Manuali*. Barbos. *in can. Missas dist. 1. de consecrat. la Croix lib. 3. p. 1. n. 607.* cum Busenbaum. & n. 611. cum Cardenas, licet n. 612. addat, peccari venialiter, si ordo iste violetur sine justa causa. Major, Sotus, Saa, Hen-

riq. Diari. Bonac. Tanner. Dicat. Santgallenles, Gobat, alique multi ita ut Suar. licet secundum quid contrarius, nostram fateatur communem; dico, secundum quid, nam etiam Suar. Azor, Tolet. Fagund. Tambur. Stoz & Palao apud & cum Illung *lo. cit.* adstipulantur nostre sententiæ, ita ut taliter connectens duarum Missarum partes non peccet mortaliter, eò quòd ex benigna Ecclesiæ interpretatione, communi doctorum iudicio approbata, reputandæ sint duæ partes velut unum Sacrificium componentes, quamvis propriè & in rigore non faciant unum & integrum Sacrificium. Ergo satisfit quoad substantiam præcepto Ecclesiæ, ita ut non peccet mortaliter, imò Suar. Dicat. & Gobat putant nec venialiter peccari ab illis qui sine culpa ferèis venit ad Missam non notabiliter, sed v. g. ad Epistolam si post non suppleat hanc Missam partem apud aliud Sacrum, quia ista Memorialia non sunt tam rigide interpretanda. Quamvis juxta plerosque communi venialiter peccet, qui notabiles partes duarum Missarum dicto modo connectit absque justa causa, sicut qui in recitatione Breviarii inverteret ordinem, posteriorem Horam recitando ante priorem, vel unam Horam interrumpens moraliter absque justa causa; cum talis non tantum ageret contra debentem ordinem, sed etiam contra praxim communem fidelium timoratorum. Addidi, imò *§ quoad rigorem* (quamvis hic ferè videatur esse quæstio de nomine) nam puto, non tam præcepto

ab Ecclesia unam Missam, seu ab uno eodemque oblatam (cum utique satisficeret præcepto Ecclesiæ quoad rigorem, si quis interesset Sacro, quod unus Sacerdos inchoavit, sed postea ob morbum perficere non potuit, sed alius Sacerdos continuavit & absolvit) quam Missam totam: auditur autem tota Missa, si audiuntur omnes ejus partes, licet interruptæ, & à diversis locutionibus; sicut recitat totum Breviarium, qui unam partem, aliàs dividit non solitam, dividit, vel posteriorem horam recitat ante priorem. Imò propriè una Missa & unum sacrificium rectè dicitur in æstimatione moralis, licet perficiatur à duobus Sacerdotibus, partim quia idem est Offerens principalis, nempe Christus, partim quia dicitur moraliter unum Breviarium, quod recitas cum uno, vel pluribus Sociis successivè, ita ut tu partem medietatem, alius vel alii alteram medietatem recitent, vel licet ordinem Brevitarii invertas, vel interrumpas. Unde probatio meæ assertionis ex ratione est hæc: quia audiens successivè duas medietates Missæ à diversis Sacerdotibus audit Missam totam, imò verè & propriè quoque unam: rigore autem præcepti Ecclesiæ plus non petit, quam auditionem Missæ, quæ sit moraliter tota vel etiam moraliter una. Quin imò etiam juxta Illsung, Palao, & alios adversantes, duæ tales partes ex interpretatione Ecclesiæ reputantur velut unum Sacrificium, adeoque in æstimatione morali satisfat rigori præcepti Ecclesiæ.

iv. nunc ad Opposita. Ad I. patet ex dictis, & negatur *Min.* Paritas de partibus duorum Breviariorum, quæ sunt affixa diversis diebus, non est ad rem, & tantum probat, quòd duæ partes Missæ, diversis diebus auditæ, non constituunt unam Missam huic diei affixam. Ad II. Modò intervallum, temporis non sit tantum, ut moraliter non amplius censeantur duæ partes coalescere in unam Missam, sufficit: quando autem tantum sit intervallum, pendet à prudentum judicio: Tamburg. putat quidem manere unitatem, modò intra eundem diem tales partes audiantur; quæ tamen separatio aliis videtur esse nimia; si verò sit ad horam circiter, non est nimia; nam sæpe Missa interruptitur per concionem unius horæ & amplius, & tamen censeatur manere una. Ad III. N. *Min.* id enim admittunt Navar. Bonac. Tanner. imò plerique alii loquuntur de utroque casu, nam loquuntur absolute de audiente unam partem unius, & alteram alterius sacerdotis sine distinctione, an posterior vel prior pars Missæ audiatur prius. Et ratio nostra procedit de utroque casu. Ad IV. Negatur sequela. quamvis enim olim hanc sententiam ut probabilem defenderit Busenbaum cum Bonac. Hurt. & Diana, hodie tamen sustineri amplius non potest; cum Innoc. XI. damnaverit hanc ordine 53. propositionem: *satisfacit præcepto Ecclesiæ de audiendo sacro, qui duas ejus partes, imò quatuor, simul à diversis celebrantibus audit.* Nec ratio pro illa est efficax, quia una

una Missa est unum totum successivum, seu habens verba & actiones sibi succedentes; igitur, licet una tota Missa possit coexistere alteri toti Missa, tanquam unum totum successivum alteri, & sic audiri simul plures tota Missa, ac per eas satisfieri simul voto & precepto, tamen pars Missa, tanquam totius successivi, non potest coexistere simul & conjungi cum altera parte ejusdem totius successivi, & sic facere unam integram seu totam Missam, non obstante, quod ad utramque par-

tem simul positam possit attendi: sicut non persolvitur Officium divinum seu Breriarium, si v. g. tres Lectiones à tribus diversis simul audiantur, una debet audiri & legi post alteram successivè, vid. Cardenas in Crispi. diff. 32. n. 36. Quamvis verò in rigore vera hæc esse censeam, suadeo tamen ut nemo, sine justa causa, praetersequatur, & ita parè cum DEO & Ecclesia, aut venialiter peccare non vereatur.

QUÆSTIO III.

An confabulans vel garriens sub Missa audiat Missam

Breviter, & dico, si confabulatio, vel locutio seria, de rebus profanis, sit continuata, & diu duret, non auditur, & sic non satisfit precepto Ecclesie. Idem est de lectione libri profani, litterarum novellarum &c. de descriptione, pictione &c. Ratio, quia hujusmodi actiones diu continuatæ neque cum attentione externa, quæ juxta omnes est necessaria, composibiles sunt, eò quod faciunt, ut talis non sit proximè potens advertere ad Sacrum, & actiones sacrificantis, consequenter ut modo humano & moraliter non sit præsens Sacro, quamvis physicè adsit. Nugnus 3. p. q. 83. art. 6. concl. 6. Palao tr. 22. pu. 16. n. 4. Pasqual. q. 1323. Gobat. tr. 5. Caf. 12. n. 289. Jllung tr. 5. n. 158. La Croix l. 3. p. 1. n. 653. contra Sot.

& Medinam. Quid autem sit attentio externa, quam impedit hujusmodi confabulatio &c. explicavi ad q. 1. secundum, in decisione præfenti. Dixi item I. si sit continuata; nam si fiat interruptim & per intervalia, ita ut relinquatur attentio externa, & possit litas ad aliquam internam, vi cuius possit adverti, quid agatur à sacrificante, erit quidem peccatum veniale contra debitam & loco sacro & Sacrificii reverentiam, præceptum tamen de audiendo Sacro quoad substantiam non completur. Dixi II. Si diu duret, h. e. ut per majorem vel per notabilem Missa partem, quamvis igitur ad validam Missa auditionem, & ad excludendum mortale peccatum, non requiratur præbabilius attentio interna actualis, sufficiat assistentia physica modo hu-